

Κουκλοθέατρο ως εργαλείο ευαισθητοποίησης

Το πότε ακριβώς πρωτοεμφανίστηκε το κουκλοθέατρο είναι ανεξακριβωτο. Το ίδιο ισχύει και για τον τόπο προέλευσής του. Είναι σίγουρο όμως, πως το κουκλοθέατρο ήταν γνωστό σε πολλούς λαούς της αρχαιότητας.

Το κουκλοθέατρο είναι μια μορφή θεατρικής τέχνης, είναι αναπαράσταση του θεάτρου της ζωής σε σμίκρυνση, και παιγμένη πίσω από ένα πλαίσιο-παράθυρο, που πλαισιώνει και υπογραμμίζει τον χώρο δράσης.

Είναι μια πολυδιάστατη διαδικασία επικοινωνίας και συγχρόνως έκφρασης και δράσης.

Μπορεί να πάρει δύο διαστάσεις:

Του Θεάματος: Παραστάσεις που δίνονται από επαγγελματίες κουκλοπαίκτες, εκπαιδευτικούς, εμπυχωτές ομάδων και άλλους, στις οποίες βρίσκονται θεατές, που παρακολουθούν την οργανωμένη παράσταση.

Της Δραστηριότητας: Δημιούργημα και έκφραση των ίδιων των παιδιών ή μελών μιας ομάδας στον χώρο του σχολείου.

Το κουκλοθέατρο προσφέρει στα παιδιά ερεθίσματα, που τα εμπλουτίζουν συναισθηματικά και νοητικά. Η κούκλα, το παραμύθι και οι λειτουργίες του θεάτρου συντελούν ώστε το παιδί να βιώνει τους χώρους του φανταστικού, του συμβολικού και του πραγματικού. Το κουκλοθέατρο δίνει τη δυνατότητα στο παιδί να αφομοιώσει τους ηθικούς νόμους, τους κανόνες, τους διάφορους κώδικες, τα ήθη, τα έθιμα, τις νοοτροπίες, τις τάσεις, τις αξίες, τις απαγορεύσεις και τα ιδανικά, καθώς και τη δομή και τη λειτουργία της κοινωνίας στην οποία ζει.

Το κουκλοθέατρο δίνει τη δυνατότητα στα παιδιά να συμμετέχουν και ακόμα να καθορίζουν την εξέλιξη του παραμυθιού. Γίνονται επομένως (συμ)μέτοχοι και

συνδημιουργοί. Έτσι, το κουκλοθέατρο γίνεται χώρος συνδιαλλαγής και επικοινωνίας.

Η διαδικασία δημιουργίας μιας κουκλοθεατρικής παράστασης περιλαμβάνει τη συγγραφή του σεναρίου, την κατασκευή και την κίνηση της κούκλας, τη μουσική, την αλλαγή της φωνής και τελικά το στήσιμο της παράστασης.

Τα παιδιά μπορούν να συμμετάσχουν στη δημιουργία μιας παράστασης σχεδόν από την αρχή μέχρι το τέλος.

Όταν έρθει η ώρα να παρουσιάσουν οι μικροί κουκλοπαίκτες την παράστασή τους, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ύπαρξη θεατών (παιδιά άλλων τάξεων, γονείς). Τα παιδιά παίρνουν πολλά μέσα από αυτή τη μαγική διαδικασία της κουκλοθεατρικής επικοινωνίας, η οποία είναι απολύτως σημαντική, ώστε να ολοκληρωθεί μια κουκλοθεατρική παράσταση «φτιαγμένη» από τα ίδια.

Νικολέττα Διακουμή

Το κείμενο βασίστηκε στα βιβλία: Delpeux, Henri, Κούκλες και Μαριονέτες, GUTENBERG, Αθήνα 1987 - Δαράκη, Πέπη, Κουκλοθέατρο, GUTENBERG, Αθήνα 1992 - Κοντογιάννη Αλκηστis, Κουκλο-θέατρο σκιών, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΛΚΗΣΤΙΣ, Αθήνα 1992